

AŞIRI GİTMEK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

aşırı gitmek *Deyim* ölçüyü kaçırmak, usandırmak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

(س ر ف) 23

İLGİLİ DEYİMLER:

israfa kaçmak *Deyim* gereksiz yere aşırı harcamalarda bulunmak. (س ر ف) 23

ölçüyü kaçırmak *Deyim* yiyip içmekte veya davranışlarda aşırı gitmek. (س ر ف) 23

saçıp savurmak *Deyim* parasını düşüncesizce, boşuna harcamak. (ب ذ ر) 3

Ayrıca bakınız:

ortasını bulmak *Deyim* ılımlı derecesini bulmak, uzlaştırmak.

فَمَا أَمَّنَ لِمَوْسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun ve kavminin kendilerine işkence etmesinden korktukları için kavminden bir grup gençten başka kimse Musa'ya iman etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde kendini **üstün gören** (bir diktatör) ve **aşırı gidenlerden** idi. 10/YUNUS-83

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ أَلْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَآهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonra **sözümüze sadık kaldık**. Böylece onları ve dilediklerimizi kurtardık. **Aşırı gidenleri** ise **helak ettik**. 21/ENBİYA-9

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

“**Aşırı gidenlerin** emrine itaat etmeyin!” 26/ŞUARA-151

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْأَجْرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ

İşte **aşırı giden** ve Rabb'inin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız. Ahiret azabı elbette daha çetin ve süreklidir. 20/TAHA-127

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

'Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz **aşırı giden** bir kavimsiniz.' dediler. 36/YASİN-19

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

“Ey kendi aleyhlerinde **aşırı giden** kullarım. Allah'ın rahmetinden **umut kesmeyin**. Allah kuşkusuz, bütün günahları bağışlar. Çünkü o, bağışlayandır, esirgeyendir.” de. 39/ZÜMER-53

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُّسْرِفٌ كَذَّابٌ

Firavun ailesinden imanını gizleyen mü'min bir adam dedi ki "Bir adamı 'Rabb'im Allah'tır.' dediğinden dolayı öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabb'inizden apaçık deliller getirmiştir. Eğer yalancıysa, yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlüyse o zaman size vadettiklerinin bir kısmı **başınıza gelir**. Şüphesiz Allah **aşırı giden** yalancıyı **hidayete erdirmez**. 40/MÜ'MİN-28

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلْتُمْ فِي شَاكٍ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُّسْرِفٌ مُّرْتَابٌ

Ant olsun daha önce Yusuf da size apaçık deliller getirmişti. Onun getirdiklerinden de kuşkulanıp durmuştunuz. Sonunda o ölünce: "Artık ondan sonra Allah bize peygamber göndermeyecek" dediniz. İşte Allah, **aşırı giden** şüpheli kimseyi böyle saptırır. 40/MÜ'MİN-34

لَا جَزَاءَ لِمَنْ تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

Kesinlikle, sizin beni kendisine çağırdığınız şeyin ne dünyada ne de ahirette çağrıda bulunma (yetki)si vardır. Şüphesiz bizim dönüşümüz Allah'adır. **Aşırı gidenler** ise, işte onlar ateş halkıdır.

Siz, **aşırı giden** kimseler oldunuz diye sizi zikirle/Kur'an'la uyarmaktan vaz mı geçelim? **43/ZUHRUF-5**

Firavun'dan. Çünkü, o, **aşırı giden** bir mütekebbirdi. **44/DUHAN-31**

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَءَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

31. (İbrahim:) O halde işiniz nedir, ey elçiler? dedi.

32. «Biz, dediler, suçlu bir kavme gönderildik.»

33. «Üzerlerine çamurdan taş yağdırmaya (geldik).»

34. (Bu taşlar,) **aşırı gidenler** için Rabb'inin katında işaretlenmiş (taşlardır).

35. Bunun üzerine orada bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Zaten orada Müslümanlardan, bir ev halkından başka kimse bulmadık. **51ZARİYAT 31-36**